

Українські ВІСТІ

Середа, 2 липня 1947 р.

UKRAINIAN NEWS

Число 34 (92) Рік III

Часопис виходить тричі на тиждень: у середу, п'ятницю і неділю

Адреса редакції й адміністрації: Neu Ulm, Ludwigstrasse 10.

Три міністри відбувають закриті наради

* ПАРИЖ. (Радіо-Інсбрук). 30 червня. Експерти обговорювали вчора наслідки переговорів трьох міністрів. Молотов, імовірно, нав'яже сьогодні знову контакт з Москвою, щоб одержати нові інструкції.

* БЕОГРАД. (РШТ). 30 червня. Югославський часопис „Борба“ погрожував дипломатичним припиненням відносин між Югославією і Ватиканом, якщо Ватикан не припинить кампанії проти тітського режиму. Недавно Ватикан повідомляв, що в Югославії замордовано 20 священників і заарештовано 25 священників.

Кінець УНРРА

НЬЮ-ЙОРК. (ББС, РШТ). 30 червня. Сьогодні УНРРА припиняє в більшості країн світу свою діяльність. Опіку над втікачами і депортованими перебирає в свої руки Міжнародна Організація Втікачів (ІРО).

ЛОНДОН. (ББС). 29 червня. На основі угоди, підписаної підготовчим комітетом ІРО і англійською військовою владою, англійська Контрольна комісія перебрала на себе опіку над втікачами і ДП в своїй окупаційній зоні.

БЕРЛІН. (РШТ). 30 червня. Американська військова влада видасть незабаром комунікат, що вона піклуватиметься про втікачів і ДП в американській окупаційній зоні.

ТАСС пророчес неспіх

ПАРИЖ. (РШТ). 30 червня. Советський Союз сумнівається в успіху паризької конференції. Таку заяву зробила советська пресова агенція ТАСС. Однак, в Лондоні і Парижі не надають цьому великої ваги. Якщо СРСР відмовиться співпрацювати, то можна буде і без Росії відбудувати Європу.

За Маршалів плян

ВАШІНГТОН. (ГА). 29 червня. Як повідомив кореспондент агенції Ройтер, Югославія, Швейцарія, і Австрія виявляють велике зацікавлення до Маршалового плану. Як відомо Польща, Італія, Чехо-Словаччина, Швейцарія, Данія, Бельгія, Голляндія і Люксембург теж висловилися за плян.

Айзенгауер про американську армію

ВАШІНГТОН. (ГА, ББС). Виступаючи проти зменшення військового бюджету, ген. Айзенгауер сказав, що американська армія мусить і надалі бути сильною, щоб запобігти можливій агресії. Американські збройні сили розкидані по всьому світі і складаються здебільшого з молодих малодосвідчених добровільців, — сказав генерал. Вони посідають друге місце після СРСР. Але, за словами Айзенгауера то погане місце.

Промова де Голя

ЛІЛЬ. (РШТ, Радіо-Інсбрук). 30 червня. Ген. де Голь виголосив учора в Лілі програматичну промову про міжнародне становище Франції. Генерал різко нападав на французьких комуністів, що вони хотять запровадити матеріальну і духову диктатуру. Він висловився за приєднання Саарської області до Франції, інтернаціоналізацію Рурщини і децентралізацію Німеччини. Напруження між СРСР, з одного боку, і США, де високо розвинене почуття демократії, з другого, зростає. Франція мусить взяти на себе, за порадою де Голя, ініціативу посередництва, щоб оздоровити атмосферу міжнародних відносин.

ПАРИЖ. (Дена). 27 червня. В п'ятницю о 18-й годині за німецьким подвійним літнім часом Бідо відкрив у "Папуговій залі" французького міністерства закордонних справ конференцію закордонних міністрів Англії, Франції і СРСР з приводу Маршалового плану. Як повідомила агенція Ройтер, міністри трьох великодержав погодилися відбувати наради з приводу Маршалового плану допомоги Європи в суворій таємниці.

ПАРИЖ. (Дена-Ройтер). Дипломатичний кореспондент агенції Ройтер повідомив із Парижу, що наради триватимуть від чотирьох до сімох днів, якщо міністри не обговорюватимуть політичних питань, з приводу яких не досягнуто згоди в Москві. Загалом усі переконані, що остаточний успіх переговорів зале-

жатиме від ставлення Советського Союзу.

ПАРИЖ. (ББС, ГА, РШТ). 28 червня. Учорашнє засідання закордонних міністрів трьох великодержав тривало 4 години. На нарадах були присутні тільки головні експерти. Сьогоднішнє засідання було, як і вчорашнє, теж закритим. На прохання Молотова воно почалося на годину пізніше, ніж спочатку передбачали. Перед тим Молотов радився з советською делегацією, що склалася з 90 представників, і звертався, згідно з повідомленням австрійського радіо, до свого уряду за інструкціями. Ніяких ближчих даних про переговори нема.

ПАРИЖ. (ББС, ГА, РШТ). 29 червня. Переговори трьох міністрів у Парижі зайшли, як повідомило

радіо, так далеко, що завтра можна буде опублікувати комунікат і почати пізніше відкриті засідання. Наради закінчатся в середу або в четвер. Бідо влаштував учора обід на честь своїх гостей. Президент Оріоль улаштував сьогодні на честь трьох міністрів сніданок, на якому були присутні, крім міністрів, також амбасадори Англії і СРСР, прем'єр-міністр Рамальє, представник французьких Національних Зборів та інші. Під час обіду у Бідо Бевін сказав, що він ставиться до нарад без особливого песимізму: ніхто, мовляв, не хоче збільшувати труднощів. Молотов сказав, що є підстави сподіватись успіху, бо всі три міністри ладні перебороти труднощі. Бідо теж висловив надію на позитивне закінчення конференції.

ЩО Ж БУДЕ З КИТАЄМ?

(УВ). Таке запитання мимоволі приходить на думку, коли взяти під увагу сучасну політичну ситуацію в Китаї, заклик заступника китайського міністер-президента до США з проханням допомогти центральному уряду і відмову американського експертно-імпортного банку надати Китаєві 500 млн. доларів позики.

США нині, очевидно, більше зацікавлені Маршаловим пляном, ніж усім комплексом далекосхідних проблем. Чи не цим пояснюється помітний занепад інтересу до Китаю? Центральний уряд, обличений сам

на себе, навряд чи зможе без сторонньої підтримки покласти край громадянській війні в країні. А надто тоді, коли противник таку підтримку одержує. Звичайно, з того факту, що під військовим натиском комуністів Куомінтан вирішив (за поралою Чан-Кайшека) вийти з Манджурії, ще не можна робити висновків про якийсь кінець громадянської війни. Щоправда, ситуація ускладнилася ще більше, та й тільки. Однак, дедалі частіше чути голос: відновити мир будь-що будь! І, якщо вірити повідомленням з неофіційних джерел, в обох воро-

жих таборах обговорюють тепер питання поділу країни, за зразком поділу Індії. У всякому разі Китай опинився перед дилемою: або далі безуспішно вести громадянську війну, або ж поділитися.

НАНКІН. (ББС). 28 червня. В Нанкіні оголошено, що китайські парашутисти розпочали наступ за визволення від комуністів одного важливого залізничного пункту поблизу Мукдену. Парашутистів кинуто на підмогу регулярним частинам центрального уряду в цій місцевості.

Напружене становище в Індонезії

БАТАВІЯ. (ББС). 28 червня. Критичне становище в Індонезії останнім часом ще більше загострилося. Президент індонезійської республіки д-р Сокарно, що після димісії міністер-президента д-ра Шаріра перебрав на себе ще й її функції, передав ноту голляндському уряду, висловлюючи у ній проти голляндських пропозицій. Сьогодні вранці голляндський кабінет обмірковував індонезійську ноту. Гадають, що уряд не буде схильний розпочати переговори в справі утворення Сполучених Штатів Індонезії на основі, запропонованій д-ром Сокарно. Тем часом з авторитетних джерел із Батавії повідомлено, нібито індонезці перехопили таємний наказ головнокомандувача голляндських частин в Індонезії розпочати найближчого понеділка наступ на всіх відтинках. Командувач індонезійських збройних сил закликав усє населення до активного опору. В Голляндії спростовують твердження про плянований наступ і заперяють, що таких наказів ніхто не давав.

Шаріру зформувати новий кабінеті (Доктор Шарір склав свої повноваження лише три дні тому; йому закидали політику поступок голляндцям — прим. Ред.) Д-р Шарір погоджується, але вимагає для себе більшої повновлади на час переговорів. Ван Мук, генеральний губернатор голляндської Остіндії, відбув сьогодні нараду з індонезійськими представниками. Тема пере-

говорів — питання утворення Голляндсько-Індонезійського Союзу.

ВАШІНГТОН. (Зюдвестфунк). 29 червня. Звертаючись до індонезців, в олній ноті американський уряд вимагає негайно утворити тимчасовий індонезійський уряд на основі голляндських пропозицій. США обіцяють Індонезії свою фінансову допомогу.

Навіоло одного скандалу

Тепер стало відомо про подробиці з приводу недавнього скандалу навіоло фалшування італійських грошей. В 1943 році викрадено цілий вагон банкнотного паперу, що потім під кінець війни потрапив до рук югославського війська. В Београді фабрикували щомісяця 50 млн. асигнацій, кожна вартістю 1000 лір, і збували їх в Італії. Коли папір вийшов, фалшування продовжували робітники італійських державних друкарень („Райнішер Меркур“).

* ВАШІНГТОН. (ГА). США асигнують 70 млн. доларів для ІРО. Це становить 45% загальної потрібної суми, щоб Міжнародна Організація Втікачів могла розпочати свою роботу.

* ПАРИЖ. (РШТ). 29 червня. Учора припинився страйк французьких гірників. Сьогодні вранці гірники спустилися до шахт.

* ЖЕНЕВА. (ГА). В одній резолюції запропонованій генеральним секретарем французької федерації праці, Міжнародна Організація праці вітає конференцію трьох закордонних міністрів як подію вирішальної ваги для майбутнього Європи.

* ПРАГА. Всі діти в чехо-словацьких школах, починаючи з 10 років, мають вивчати російську мову як обов'язковий предмет. Міністер освіти назвав це природним наслідком чеської владності до Советського Союзу. („Райнішер Меркур“, 28.6.)

* ТОКІО. (РШТ). Японський уряд плянує політичну чистку японської преси від тих елементів, що перед війною розпалювали мілітаристичні настрої серед населення.

* ВАШІНГТОН. (ГА). Республіканський кандидат на президента США Г. Стассен минулої суботи вимагав припинити експорт нафти, сталі й інших промислових виробів до СРСР, бо Совети, як він сказав, порушили кримську угоду.

* БРЮССЕЛЬ. (ГА). Бельгійський уряд заявив про свою готовність співпрацювати у відбудові Європи за Маршаловим пляном.

* ЛОНДОН. (ББС). 2-го липня до Берліну прибувають американські міністри: Гаррімен — міністер зовнішньої торгівлі і Андерсен — міністер сільськогосподарства. Вони на місці вивчатимуть економічні умови Німеччини. Після того міністри від'їдуть через Амстердам, Брюссель і Париж до Лондону.

* ЛОНДОН. (ББС). 28 червня. Деякі англіїці, одружених під час війни з советськими громадянами, вихіли до Парижу, щоб прохати Молотова дозволити їхнім дружинам переселитися до Англії.

* СОФІЯ. (ДПД). Спеціальним декретом тимчасового президента болгарської республіки позбавлено болгарської державної приналежності 43 колишніх дипломатів. Дипломати відмовилися повернутися на свою батьківщину. Серед них — дипломатичні представники в Парижі, Токіо, Стокгольмі, Гельсінках, Братиславі, Лісбоні і Берліні.

* НАНКІН. (ДПД). Шеф китайської таємної служби твердить, що із загального числа 800.000 вояків комуністичних збройних сил Совети озброїли 600.000.

* ВІДЕНЬ. (ББС). Австрійське міністерство закордонних справ 28-го червня офіційно повідомило, що в прикордонній частині Південної Штирії стався напад з югославської території. Під час чиниленту забито двох австрійських прикордонників і поранено трьох жінок. Крім того, нічого невідомо про долю двох інших прикордонників. Найдено раніше летючки дають підставу припускати, що вбивцями були словенці з таборів ДП в Австрії.

* Спеціальна комісія російської служби безпеки об'їжджає тепер столиці Балканських держав, щоб, спільно з органами безпеки в Угорщині, Румунії, Болгарії та Югославії, обговорити заходи, "потрібні для викорчування реакційних махінацій". („Райнішер Меркур“, 28.6.)

* БУДАПЕШТ. (Радіо-Беромюнстер). 29 червня. Як заявив учора угорський міністер інформації, в Угорщині буде запроваджено закон, на основі якого суворо каратимуть журналістів (своїх і чужинців), якщо вони подаватимуть інформації, які шкідитимуть опінії Угорщини, хочби навіть ті інформації відповідали дійсності. В окремих випадках за такі провини загрожуватиме навіть смертна кара.

* БРЮССЕЛЬ. (Звф). 20 червня. Слідча комісія, що розслідувала обвинувачення проти бельгійського короля Леопольда, виправдала його від закидів у співпраці з німцями під час окупації Бельгії.

* ВАШІНГТОН. (Дена-ІНС). Як подав до відома американський військовий міністер, США і Канади спільно вишколюватимуть свої збройні сили.

Суверенність і федералізм

Суспільно-політичному обрії післявоєнної Європи дедалі вразливіше окреслюється федералістичний рух, захоплюючи також увагу і української громадської думки на еміграції.

Висунувши ідею створення Сполучених Штатів Європи, В. Черчил заснував комітет „людей доброї волі“, з метою реалізувати цю ідею. Пізніше виник цілий ряд організацій і союзів — більшою чи меншою мірою — з тим же завданням. Всі ті ідейні рухи нині об'єдналися в Європейській Спільноті федералістів, щоб заснувати федерацію європейських народів.

Виникає запитання: чи ця ідея здійснима взагалі і як в зв'язку з цим буде розв'язане питання суверенності і незалежності народів, в тому числі й народу українського? Частина старих народів Європи, що опинилися тепер за залізною заслоною, теж не можуть виступити рівнозначними учасниками в організації Сполучених Штатів Європи. Чи може можна припускати, що здійснення ідеї СШЕвропи не залежить від проблеми суверенності народів?

В наш час уже неможливі державні конгломерати із різних народів під зверхністю пануючого над ними одного сильного патрона. Таким патроном тим більше не може бути кілька сильних, що домовилися б між собою поділити волю й незалежність решти слабих. Таке явище є реакційним і, цілком природно, викликає активний спротив. Якщо на європейському континенті ще цілий ряд народів не мають свободи або вона стала для них настільки відносною, що рівнозначна з втратою її, то це є тільки пережиток, і природний стан речей вимагає усунення такого явища.

Ми це говоримо у другі роковини підписання Статуту ООН.

Загальна тенденція нашої доби — це суверенність кожного народу. І народи активно борються проти поневолення їх. Поступ і розвиток нашої доби становлять саме ідеї свободи народів і пошанування прав людини. Вони записані у великих документах нашої доби, під знаком їх ідеї організація співпраці народів всього світу.

В промові перед шахтарями 21-го червня англійський прем'єр-міністр Етлі сказав, що в наші дні на великих обсягах права людини і громадянства невідомі. Там їх топчуть ногами.

Отже, коли б будівництво європейської федерації здійснювалося на принципі представництва існуючих держав, то ми можемо сказати, що не скрізь сутність держави відповідає сутності представництва народу-нації. Ще не пережитий той стан, коли держави є протилежні своєму народові, панують над ним як чужонаціональна ім сила. Саме про це має говорити український народ, як і його сусіди.

Українське питання не може бути ізольованим від питання європей-

ського, тим більше коли йдеться про створення Сполучених Штатів Європи. Сьогодні Європа поділена на дві зони. Вона перехвачена залізним поясом, що перетинає її єдиний організм на дві частини. Постає питання: чи федерація Європи скине цей пояс, чи затисне його докраю? Чи можливо, отже, оздоровити Європу, лишаючи половину її організму відтатою, засуджену на відмирання.

А чи — скажімо — можливе існування й двох СШЕвропи?

Наявність двох не тільки окремих, а й протилежних осередків витворює такий стан, за якого перевагу матимуть пануючі потуги, а права малих народів лишатимуться нездійснені. Інакше кажучи, будемо мати блок певного спрямування, а не спілку рівноправних народів.

Коли поруч з тенденцією до співпраці народів існує тенденція панувати над ними, що підпирається великою і активно діючою силою, все ж можемо говорити з певністю, що в наш час взаємини між народами пересунулися з площини відносин між державами в площину відносин між народами-націями, і виходять вони уже не з потреби порозумітися, а з потреби співпрацювати. А ця нова потреба викликає уже не тільки нові засоби, а й нові чинники для здійснення цих взаємин. Федералізм, таким чином, лишається тільки старою формою. Чи може бути ця форма виповнена новим змістом?

Федералістичні ідеї старої ліберальної політики просто віджили. Ми це говоримо, щоб поставити вразно перед українською суспільністю питання федерації на реальному ґрунті. Не можемо витворювати собі ілюзії якогось благоїного розв'язання проблеми нашої державної суверенності, а тим більше ставити під сумнів потребу активної боротьби за державу зовсім іншими, не парламентарними засобами.

Практично федерація в старому розумінні ліберальної політики ставилася в сфері політичній. На ділі була не чим іншим, як формою узурпації прав народів на свободу, що їх уже висунула була Велика Французька Революція. І вже відтоді народи навчилися пізнавати за деклараціями справжню суть свободи. Доки існують в Європі нації поневолені і бездержавні, центральною і основною проблемою буде проблема національна, і федерація можлива стане тільки через розв'язання проблеми суверенності народів та їхньої державної незалежності. Ми цим не хочемо заперечити потребу федерації взагалі, чи висловити підозріння в недотриманні доброї волі тими, хто сьогодні став до такої тяжкої і поважної праці. Але ми хочемо висловити свою думку — з становища нашого народу: або федерація можлива на властивому їй сьогодні ґрунті — на ґрунті суверенності народів, в тому числі й суверенності українського народу, що є форпостом Європи, або дійде тільки до створення союзів вузького місцевого значення. А це здійснення ідеї СШЕвропи не наблизитиме, а тільки віддалитиме.

СШЕвропи аналогічні до США Америки, безумовно, не можливі. США витворилися на соціально-економічній основі, національні елементи там не мали свого природного ґрунту, а тому уніфікувалися. Національна уніфікація в СШЕвропи буде наслідком великих націй над малими.

Подібна федерація для українського народу вже відома, як відомо і всім слов'янським народам, що за своїм становищем випадають со-

Світовий мир — чи війна?

Німецький тижневик „Епоха“ від 22. VI. 47 р. друкує передову про вигляди на скору війну. Редакція спростовує усі безпідставні комбінації на цю тему і жаліє за тих людей, що дають полонити себе фантастичними мріями.

Аргументи редакції цікаві і для українців на еміграції, що чекають можливості повороту на рідні землі і також полонені не менш фанта-

стичними мріями. 1945 р. 43% союветського бюджету було призначено на війну, в 1946 — лише 24%, а в 1947 — 17%. Соювети не мають атомової бомби, а коли й мають таємницю її продукції виробу, то не мають для того відповідної промисловости. А збудувати її — це складна і довготривала справа. Росія виграє війну лише за допомогою альянтів, лише тому, що її не могли програти

і 70% продукції алюмінію. Все це тепер знищене і далеко до відбудови. В 1946 році продукція знищених війною областей ледве досягла 50% довоєнної продукції. Людські втрати складають 17 млн., а матеріяльні — 680 млрд. карбованців.

Такі думки висловлює німецький тижневик „Епоха“ з приводу розмов про скору війну.

Але ми хочемо з цього зробити цілком інші висновки. Росія і до останньої світової війни мала промисловість значно меншу своєю видаїністю за англійську і американську, все ж вона здатна була витримати війну. Альянтська допомога, хоч яка вона велика, проте не була основною силою. Зменшення військового бюджету і підвищення його на потреби промисловости в ССРР має насамперед воєнне призначення. Заяви Сталіна в лютому 1947 р. про потребу розвинути продукцію промисловости, що мала б дійти до рівня 2/3 американської продукції — це тільки підтверджує. Воєнний потенціал Росії в галузі промисловости слабкий, але його складає не тільки промисловість, що є характеристичним для Росії, а й живий людський матеріял, її геополітичне положення. Ми можемо говорити, що Росія до війни не готова. Але також можемо говорити і про те, що вона вживає всіх зусиль, щоб бути готовою до неї кожен час. І те, що Росія перебуває в стані постійної мобілізаційної готовності, звичайно, не можна аж ніяк пояснювати її „страхом“ перед зовнішнім світом. Ми знаємо, що світ поділений на два антагоністичні і непримиримі табори. І до зудару між ними неминуче прийде. Росія хоче бути готовою до цього зудару. Вона також не пропускає нагоди використати післявоєнну кон'юнктуру, що витворилася в світі, для ідейного поширення своїх впливів, Росія робить всі заходи, щоб насаджувати свою комуністичну доктрину в країнах, що вийшли з війни морально й матеріяльно зруйнованими.

Те, що Америка дуже скоро перебудувала своє господарство з воєнного на мирний стан, не може свідчити про те, що вона не приділяє уваги воєнній загрози. Характер американської промисловости, її методи організації говорять про те, що вона також, якби тільки виникла потреба, скоро може перебудуватися і на воєнний лад.

Робимо висновок: світ, безумовно, дбає про мир, але не забуває й про війну.

М. С

Європейська федералістична організація

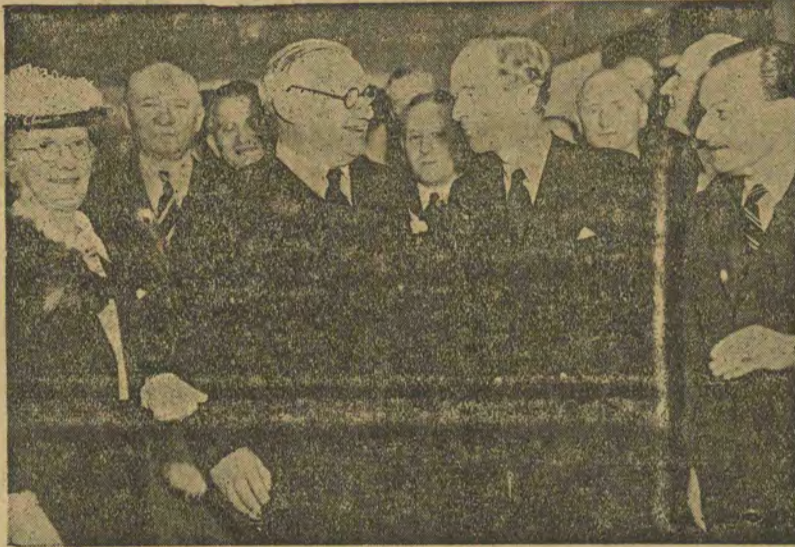
Берлінський часопис „Тагес Шпільгель“ на підставі відомостей агенції „Асошейтет Прес“ повідомляє, що низка членів обох палат французького Законодавчого зібрання об'єдналися в Організацію для сприяння створенню Сполучених Штатів Європи й заклали міжєвропейську федералістичну партію.

Об'єднання висловило бажання пов'язатися з іноземними групами, які йдуть до тієї самої мети. До Об'єднання вступили члени всіх французьких парламентських партій, за винятком комуністів.

До Бельгії

30-го червня наш табір проважав другу групу таборян, що виїхали на роботу до Бельгії. Щасливої дороги!

П. ЛИМАР.

Зліва направо: пані Бевін, закордонний міністер Бевін, його приватний секретар Г. Келлер, голова пресового товариства англійського міністерства закордонних справ на обіді влаштованому пресовим товариством закор. міністерства. (Дена-НІТ-Більд).

тичними мріями. Часопис обговорює можливість війни в нинішній час, аналізуючи події останнього часу на теренах окупованих Росією і в країнах під російським впливом, що громадянство схильне розцінювати їх як передумови до скорої війни. До цього також навізуються події в Греції, страйки у Франції, демонстрації в Італії, напади союветської преси на альянти.

Як аргументи проти таких сподіванок часопис бере багаторазову заяву Сталіна, що він не вірить у війну і хоче миру, знесення Союветами кари на смерть, заяви закордонних кореспондентів, які були в Москві, що Росія на довгі роки не спроможна до війни ні психологічно, ні матеріяльно.

Після цих аргументів часопис подає аналіз промислового потенціалу Росії, Англії й Америки, роблячи і з цього висновки, що Росія не спроможна почати війну.

годі з орбіти СШЕ. Свого часу Кирило-Методіївське братство висунуло було передову і прогресивну ідею федерації слов'янських народів. І коли б вона здійснилася, це могло б стати першим ступнем до загальноєвропейської федерації. Але кирило-методіївці були ліквідовані імпералістичною Росією, яка висунула свою концепцію федерації — „все слов'янське ручьї сольються в руськом море“. То був засіб, щоб з руського моря вискочити в Середземне море — до життєвої артерії східної півкулі. І тепер Росія стоїть на порозі цього всеслов'янського руського моря, що має такі винести її в Середземне море. Вона в цю війну активізувала слов'янофільські ідеї, використовуючи свободолюбні зусилля слов'янських народів в своїх інтересах. Отже, і тепер ідея слов'янської федерації ставилася в масштабах тільки балканської кон'юнктури. Ця кон'юнктура буде існувати так довго, як довго існуватиме, і не тільки в Європі, такий уклад відносин, що завжди націлюватиме Великонімецьчину на схід і південний схід Європи в її шуканнях життєвого простору. В цьому відношенні український народ, як і всі слов'янські народи кровно зацікавлені розв'язанням федерації Європи в такий спосіб, щоб вона

альянти. Але це їй коштувало 12 млрд. доларів боргу.

Хоча Росія і має велике досягнення в індустрії, але все ж не може рівнятися з Америкою й Англією. Росія має до 200 млн. людей і видобуває до 120 млн. тонн вугілля річно. В 1940 р. добувала 166 млн. тонн.

Англія має 45 млн. людей і добуває 200 млн. тонн вугілля. Америка має 140 млн. людей і добуває 620 млн. тонн вугілля.

Росія тепер продукує 12 млн. тонн сталі, в 1940 р. продукувала 18 млн. тонн. Англія продукує 13 млн. тонн сталі, а Америка — 81 млн. Росія в 1940 р. видобувала 34 млн. тонн нафти, а Америка 227 млн. тонн.

Знищена війною Україна мала 40% всієї харчово-продукційної площі в Росії, 40% скоту, 50% основної індустрії, 50% продукції вугілля, 62% продукції залізної руди

назавжди усунула цю кон'юнктуру. До федерації в Західній Європі ми можемо мати тільки добрі наміри, щоб її здійснення прискорило здійснення федерації всієї Європи.

Історичний досвід учить нас, що федерація як засіб здійснення свободи рівноправних народів можлива на реальній її основі. А цією основою є кожний окремий народ, коли він буде цілком суверенний і незалежний. Новий зміст у взаєминах між народами і полягає в тому, що ці взаємини стають соціально-економічними, тобто глибоко народними.

Отже, першорядним питанням для нас, як також і для ряду інших народів, є визволення, є державна незалежність, а потім стає на чергу уже об'єднання і співпраця — тобто федерація з іншими народами. І ми не можемо примиритися з тим, щоб, будуючи СШЕвропи, європейські народи допустилися того, щоб ряд народів лишився поза нею. СШЕвропи можливі на основі економічної і соціальної співпраці народів, що стає засадою, де кожна нація творить свій національний економічний комплекс як ланку загальної економічної системи. Сучасна Європа можлива тільки як економічна цілість.

Президент Е. де Ніколя (другий з правого боку наліво) оглядає модель мосту під час відкриття залізничної виставки. (Дена-НІТ-Більд).

Шляхом творчих шукань

Промінуюче здоров'я, надзвичайна природна свіжість дійсної мистецької творчості характеризують вистави Студії під мистецьким керівництвом Йосипа Гіряка.

Коли вже здавалося, що український глядач на еміграції так і помере, збридившись зайалозеними скетчами насліди українзованих польських довоєнних ревізійних сцен, або здивлений в шмінку, стрічки і вишивані сорочки культ-освітніх Марусь в пляшку неодмінної „оконитої“, заблудившись останнім передсмертним зором по визираючій з-під максимально вкорочених спідниць принадних колін безталанних Варок—раптом з'являється із своєю студією Йосип Гіряк і словом гострого гумору і сатири розворушує замотоличеного всім цим блюзнірством на сцені — українського глядача.

Дивлячись вистави Студії, всім своїм еством відчуваш, як скромний таборний театр раптом перетворюється в храм, де маленьким гуртком палаючої вогнем творчого запалу та ентузіазму молоді, гуртком, споненим волею свого талановитого керівника і режисера творить справжнє нефалшоване мистецтво. Мимохіть згадуються великі своєю правдою слова Миколи Хвильового: „Щоб творити справжнє бойове мистецтво, треба відчувати свою епоху, треба знати на що вона хворіє“, а „мистецтвом взагалі може бути тільки виключно яскрава індивідуальність, яка має не тільки чималий життєвий досвід, але й всилу деяких фрейдівських передумов зрегулювала свою творчу діяльність по призначеній їй сліпою природою путі“.

Саме такою яскравою мистецькою індивідуальністю з великим життєвим досвідом і є визначний курбасівець Йосип Гіряк, що разом із своєю дружиною О. Добровольською віддають студійній молоді не тільки свій досвід, свої першорядні таланти й велику „березилівську“ мистецьку культуру, але й усю свою енергію й здоров'я.

Вихованець і один з перших і краших акторів театру „Березіль“, співробітник і учень великого ре-

форматора українського театру, керівника „Березоля“—Леся Курбаса, він до кінця залишається вірним своєму великому учителю, поділяє його безкомпромісове ідейне й мистецьке служіння відродженню нації, і за це безкомпромісове служіння рідному мистецтву і рідному народові, разом із своїм учителем, з центру українського відродження їде відбукати кару в пустелі холодної півночі, волюючи смерть фізичну смерті моральній.

Як уже згадувалось, поруч з шуканням нових форм, нової театральної правди, поборенням театрального штампу, — їде вперте шукання нового, оригінального, ударного ідейністю своєю репертуару, спрямованого на розвів кола типовості, — репертуару, що ушляхетнював би людину, спрямовував її душу до великої внутрішньої напруженості „штилів і штормів душі.“ В цьому шуканні Йосип Гіряк звертається до великих проблем сучасності, до великих вселюдських образів (Мати і Я), на решті до сатири і гостро поставленими проблемами хвилює українське еміграційне суспільство, змушує його до „подорожі в почуттях“. Це вже неминуче обумовлює мистецький розмах виставлених ним речей, їх композиційну й ритмічну своєрідність. В цьому власне секрет успіху його і його студії.

Театральне мистецтво має власні закони, що включають ідейність як таку. Без ідейності хоч як блискуче зовні, воно стає порожньою іграшкою. І Йосип Гіряк повертає обличчям до глядача цю велику істину, виводячи вперше на українську сцену Миколу Хвильового в трагедійній виставі „Мати і я.“ В наші заблукані дні душевного й духовного банкрутства замало однієї форми. Потрібен зміст повчальний і виховний. Сцена повинна стати до деякої міри судом над часом, своєрідним трибуналом. Новелею Хвильового „Я“ в свій час почалась боротьба письменника і вся знаменита літературна дискусія 1925-28 рр. Написана з несамоовитою силою експресії, де температура психологічного трагізму, напруження й гамлетівського роздвоєння доведена до крайніх меж,

з одного боку, показує правдиву суть московського лже-комунізму Дегенерата й доктора Тагабата, що під ангельською машкарою загірної комуні несе страшну загибель окремій людині, нації і всьому людству, з другого боку, є прозорим натяком на нашу національну трагедію внутрішньо-політичної братовбивчої боротьби, що трясла і сьогодні трясє нашим народом, що коштувала і коштує йому стільки жертв, крові, ганьби і страждань. Гостро відчувачи хвороби нашого суспільства, саме тому й виводить Й. Гіряк поставою „Мати і я“ на сцену могутню поstatt Хвильового, щоб його голос звучав для нас постійною і грізною пересторогою. В цьому саме глибоко виховне й повчальне значення для нас цієї речі.

Тією ж лінією виховності, але в іншому аспекті позначені й сатиричні вистави Студії („Сон української ночі“, „Блакитна авантюра“), де в привабливих, веселих формах, крізь бризки по-справжньому гоголівського сміху, гумору й веселости, нешально й гостро б'є колектив Студії по хобах нашої еміграційної громади, де за веселим сміхом ставиться перед глядачем знамените гоголівське питання: „Над ким смієтесь?! Над собою смієтесь“. Одночасно ця нешадна самокритика не отрує, а навпаки, надихає нас вірою в себе, говорить нам про те, що коли ми ще не втратили здатність бачити себе і свої хоби, то ми ще життєздатні.

Зупинячись на окремих молодих виконавцях ще не час. Та зрештою сама система студійного виховання виключає можливість будь-якого виділення. Всі добрі виконавці. З тим лише, що одні меншою, другі більшою мірою талановиті. Приємно вражає і звертає на себе увагу бездоганна мова колективу студії, мова, якій можуть позаздрити деякі наші „репрезентативні“ театри.

На закінчення хочеться сказати, що ця студія є безперечно початком для наступного скоку українського театру вперед. Вона не тільки виховає справжнього культурного фахового мистця, що буде знати, відчувати й любити справжні традиції великого театрального мистецтва, але й своїм творчим прикладом змусить не одного мистця переглянути свій творчий шлях і запалить його до нових творчих шукань.

Є. БЛАКИТНИЙ.

Малий фейлетон

Премудрі Соломони

Досі нам здавалося, що в Пресово-Інформативному Бюрі ЗЧ ОУН працюють звичайні люди. Але останнім часом ми переконалися, що то була з нашого боку прикра помилка: там працюють не звичайні люди, а премудрі Соломони. А що вони такі справді премудрі Соломони, ми довідалися про це з їхнього „Комунікату“ в справах „ульвівських подій“, що його вміщено в одному із циклоstileвих видань.

Поминувши цілий ряд дуже „премудрих“ уступів цього „Комунікату“, ми, між іншим, читаємо:

4... Ми ще раз апелюємо до наших легальних громадських чинників прослідити справу „новоульвівської“ події, а також вжити заходів супроти деяких ліцензіованих пресових органів, які в негідний спосіб роздмухують непотрібно цю справу на своїх шпальтах із шкодою для цілого суспільства.

Чуєте цю „премудрість“ премудрих Соломонів? Вони „апелюють прослідити цю справу“ і „вжити заходів проти деяких ліцензіованих пресових органів“. Отже, виходить, не проти бандитів вимагають вони вжити заходів, а проти тих, хто чесно борючись проти бандитизму, інформує про це нашу громадськість. Ось що їх насамперед цікавить: надіти намордника на велюбу ім пресу. Оце так премудрість! Далі вже, здається, йти нікуди! Ну, а щодо „фалшуння в негідний спосіб“, то за премудрих Соломонів, здається, ніхто краще нічого не зфалшує: цей „Комунікат“ є найкращим на це доказом!

Однак прочитаємо ще один уступ із „Комунікату“ премудрих Соломонів:

5. Ми закликаємо всіх українців на чужині, без різниці їхніх політичних переконань, задержати повну рівновагу духа й навіть у випадках найбільш завзятих і неприємних внутрішньо-українських політичних

спорів не скочуватися до засобів і методів, які шкодять загальноукраїнській справі, та понижують українське ім'я в очах чужинців і гідність людини взагалі.

Що має значити оця „премудрість“? На нашу думку, ось що. Наганяють вас, прикладом, якось увечері два-три „хлопці“, що нічого спільного не мають з „політичним підложжям“ (такі, як твердять премудрі Соломони, побивали вікна редакторам „У. В.“) і починають вас, інопартійця, гуртом „молотити“. Один, скажемо, дає вам камінюкою під праве око, другий — під ліве. Ви, замість кричати проби, повинні весь час „задержувати рівновагу духа“, бо коли б ви його не „задержали“, наробили б шкоди загальноукраїнській справі, понизили б українське ім'я в очах чужинців і гідність людини взагалі.

Ось що значить в наших еміграційних умовах „задержувати рівновагу духа“. Вас б'ють камінням по голові — ви мовчіть! Вас волочать до поліції та викручують там руки — ви мовчіть! Вам б'ють вікна — ви мовчіть! Одне слово, хоч би з вас зробили червону квашу, проте ви ані писніть: „задержуйте рівновагу духа“.

Але ми дуже були б цікаві побачити котрогось премудрого Соломона з Пресово-Інформативного Бюра ЗЧ ОУН під той час, коли його десь наздогнали б кілька чоловіків інопартійців і почали давати йому то під праве, то під ліве око. Як би він, цей великорозумний Соломон, „задержував рівновагу духа“? І які б він після того писав „Комунікати“? Ми певні — зовсім інші ніж оцей, що ми його цитуємо.

Отакі ті премудрі Соломони з Пресово-Інформаційного Бюра ЗЧ ОУН. Отака їхня премудрість. Нам здається, з їхньої премудрости не тільки люди, а й кури сміються.

Мартин ЗАДЕКА.

Наші торговельні школи

Наше громадянство, яке живе ще здебільша застарілими пересудами, недоцінює користи від фахових шкіл і спрямовує молодь переважно до гімназій. Отже робимо якраз навпаки ніж народи державні, що в кожній діяльній праці забезпечують свій власний доплив фахових працівників. Ще перед першою світовою війною чехи, наприклад, мали куди більше торговельних шкіл, ніж гімназій. І коли після першої світової війни довелося чехам обсаджувати у своїй державі різні державні установи та підприємства, то вони це питання могли легко розв'язати. Пригадаймо собі тепер які ж труднощі виникали у нас при обсаді місць в різних установах і підприємствах за короткого періоду нашої державності. Пригадаймо також скільки ми тратили від того, що мусили доручати нераз важливі посади людям недосвідченим, нефаховим, або ці посади забірала чужі.

В 1943 р. українська торговельна школа, яку і провадив на рідних землях, випустила понад 130 абсолювентів (випускників). Усі вони були негайно приміщені на працю в тому ж таки повіті: їх охоче запрошували наші кооперативи, молочарні, банки, громадські управи та ін. яко продавців і бюровиків,

нашим святым обов'язком тут на еміграції є вишколити і використати всі можливості, що їх ми не мали і не маємо нині на рідних землях. Чи доведеться нам довше жити на чужині, чи повернутися на рідні землі, — в обох випадках нам потрібна молодь з фаховим знанням — з нього молодь більше скористає і забезпечить себе, ніж від так само довгого навчання в гімназії, яка дає лише загальну освіту.

Українські торговельні школи на еміграції є середніми фаховими школами. Вони дають середню фахову освіту, відкриваючи випускникам можливість самостійної фахової практики, як також і можливість дальших високошкільних студій у вищих економічних школах і університетах. З'їзд учителів торговельних шкіл американської зони, що відбувся 25 і 26-го березня ц. р. в Міттенвальді, вирішив визнати за доцільне організацію двох типів торговельних шкіл: а) нижчий тип — на підбудові шістьох класів народної школи з назвою: „Українська торговельна школа“, з трирічним пляном навчання, б) вищий тип з назвою: „Український економічний ліцей“, з трирічним пляном навчання. Випускники нижчого типу складають кінцевий фаховий іспит

і можуть працювати як несамоствійні фахові робітники (продавці, бюровики, торговельні посередники, стенографісти) або переходять на вищий тип — економічний ліцей, який по третьому році навчання дає повну матуру.

На перший рік економічного ліцею, крім учнів з закінченою торговельною школою, приймається учнів з 5-6 класів гімназій з тим, однак, що вони повинні відбутися двомісячний курс і скласти іспит з пройденого матеріалу. Випускники економічного ліцею можуть працювати вже як самостійні фахівці, або продовжувати студії у вищій школі. Надобов'язкове навчання латини на економічному ліцеї дасть можливість випускникам вибирати з університетських студій і такі фахи, які потребують знання латинської мови. Висока життєвість торговельних шкіл і можливість негайного і широкого застосування набутих у них відомостей в практиці, повинні спонукати нашу молодь до торговельних студій. В минулому ми терпіли на нашій землі, а на справах торговельних дороблялися чужинці. Тож тепер нам слід підготуватися, щоб у майбутньому ми самі були панамі ситуації.

Відділ освіти і культури ЦПУЕ, на підставі рішень з'їзду торговельних шкіл, видасть відповідні заря-

В день Божого Тіла щорічно відбувається на озері Травнзеє в Австрії своєрідна процесія. В супроводі церковної прислуги виїжджає священник великим чудово оздобленим човном, на якому напшото ладдахин і прикріплено церковні коровки. Слідом за цим човном пливають менші, також уквітчані, човни інших учасників процесії. Шлях процесії на воді пролягає повз святково прибрані села над озером. Коло кожного села священник сходить на берег і благословить село та його мешканців.

На фото: Найбільший човен процесії, на якому перебувають церковні достойники. Найзначніші мешканці сіл в приозерній смузі вважали за честь веслувати човном.

(Дена-НІТ-Більд).

дження про потрібну уніфікацію програм торговельних шкіл. З'їзд висловив також думку, що в американській зоні досить тим часом трьох шкіл, які є змога достатньо забезпечити фахівцями і обладнанням, а саме: в Авгсбурзі, Міттенвальді і Берхтесгадені.

Л. КОРОЛЬ.

Передплачуйте,

читайте

і поширюйте

«Українські Вісті»

Тісна співпраця — запорука успіху

Одна з наших організацій подала інформацію про незвичайну подію: в санаторії для туберкульозно-хворих група людей іншої національності, напавши на українця, що там лікувався, збила його так, що той незабаром помер. Джерело інформації, здавалося, було досить певне. І що подія мала національно-політичний характер, — чутка про неї дуже скоро поширилася, а ЦПУЕ на вимогу згаданої організації довело цю справу до відома Головної Квартири. І там заговорили... Але незабаром, при наступній візві у Гол. Квартирі, представники ЦПУЕ доповіли, що раніше подана інформація про подію в санаторії, мовляв, не відповідає дійсності, що такий ось... живий. Отже, інформація виявилася неправдивою. А якої шкоди завдала вона — кожний догадується сам.

Таких прикладів можна було б навести багато. Але вже й цього досить, щоб твердити про те, що брак правдивої інформації, отже брак тісної співпраці між нашими установами та всього громадянства спричиняється до деяких недоробленостей та завдає, часто-густо, прикрих помилок, а то й шкоди в наших організованих суспільно-громадських житті.

Практика роботи ЦПУЕ за минулий час показала, що успіх тих чи інших заходів, або, зокрема, інтервенції залежить великою мірою від власних і правдивих інформацій, що є по суті основою в нашій організаційній допомогі і правно-захисній роботі. Та, на жаль, до цього часу таких інформацій завжди бракувало. Ті, які доходили до нас, часто були неправдивими, як це свідчать вище згадані приклад, запізнені, чи, просто, поверховими. Бувало й так, що інформації, на основі яких ЦПУЕ мало робити інтервенції, були переповнені абстракціями про гуманітарність, демократію, про різні вільності і т. д., але не мали жадного конкретного факту, жадного прізвища людей, що причасні до тієї події, бракувало також і докладного опису обставин, в яких виникли та відбувалися останні. І в той же час, без таких інформацій, успіх тієї чи іншої інтервенції є не можливим.

На таборовій сцені

Українська театральна група з Регенсбургу в складі 7-х артистів завітала 26 травня до українського габору в Цуффенгаузені і дала виставу "Через ненависть до подружжя" — комедія в 3-х діях німецького письменника Бенедикса, переклад І. Костецького, у постанові реж. Р. Тимчука та Р. Кур'яка. Ця п'єса, побудована в жанрі до-тепної комедії, легко і з цікавістю була прийнята глядачем.

А. Б.

До Українських ветеринарних лікарів

Повідомляємо, що для членів об'єднання при Бактеріологічному Інституті в Кульбах

ОРГАНІЗОВУЮТЬСЯ ТРИТИЖНЕВІ КУРСИ

з техніки бактеріологічного, паразитологічного і гістологічного дослідження.

Просимо всіх бажаючих зголоситися для встановлення черги і визначити свій орієнтовно зручний термін. Перша група розпочне працю в найближчі дні.

Заяви й листи в цій справі надсилати на адресу Управи в Мюнхені.

Управа Об'єднання українських ветеринарних лікарів.

Отже, тут іде мова про подання інформацій. Ця діяльність в нашій організаційній системі є дуже важливою. Думаємо, що не перебільшимо, коли скажемо, що якраз від неї великою мірою залежить досягнення тієї мети, задля якої сотні тисяч українців пішли на чужину, від неї також залежить і успіх захисту правного становища української еміграції.

Тому на інформаційних референтах, що покликані для здійснення цієї служби, лежить велика відповідальність. Вони є тими, що мали б забезпечувати наші установи інформаційними з усіх галузей суспільно-громадського життя нашої еміграції.

Та не тільки інформаційні референти. Всі наші установи, організації, все громадянство повинні інформувати свої вищі інстанції, а зокрема ЦПУЕ, про всі події, що мають місце в українських організованих осередках. Тому відділ інформації ще раз звертається до всіх інформаційних референтів, до всіх установ і до всього громадянства в цілому з закликком до тісної співпраці, найкращим виявом якої є регулярне подання правдивих інформацій. Інформації подавати до відділу Інформації ЦПУЕ у Франкфурті. Тісна співпраця всіх еміграційних установ та всього громадянства, точна і своєчасна подача інформації забезпечать успіх нашої роботи.

Інформацію про життя в таборах подають інформаційні референти. Але відділ інформації при ЦПУЕ звертається також до ширшого громадянства з проханням подавати інформації про становище українців, що живуть поза таборами і зокрема тих, що позбавлені прав ДП: їх правний і матеріальний стан, житлові умови, zatrudнення працею і т. д., взаємини з чужинцями.

Справа різних конфліктів внутрішнього і зовнішнього характеру, що анархизують життя наших таборів та інших організованих осередків.

Інформаційні референти подають щонайменше раз у місяць свої інформації, посилавши їх до своєї вищої інстанції і Відділу Інформації. У нагалих випадках, зокрема таких, коли йде про конфлікти і т. д., інформувати негайно.

Матеріали посылати на адресу Відділу Інформації: Frankfurt a/M. Luginsland 1/II.

Увага

Президія ЦПУЕ своєю ухвалою з 18. 6. 1947. продовжила речення грошової збірки на упорядкування могил померлих у Німеччині за час другої світової війни українців.

Просимо всіх людей доброї волі взяти це під увагу та провадити збірку далі.

Президія комісії охорони могил при ЦПУЕ.

Пленум ради авгсбурзької

ОПУЕ

14 і 24-го червня відбувся пленум Ради Авгсбурзької ОПУЕ. Пленум заслухав звіт про роботу останніх місяців Управи ОПУЕ та прийняв ряд постанов. Схвалюючи роботу Управи в цілому за минулий період, пленум констатував ряд недотягнень окремих членів Управи та її Референтур: Орг. - референтура до цього часу не перевела належної ресстрації осіб, що мешкають поза таборами. Фін. - референтура через несвоєчасну поставку квитанційних книжок повітовим і таборним управам не змогла належною мірою зібрати національний податок за минулі часи. Тому має дефіцит свого бюджету, немає чим платити своїм співробітникам і відділя — відсутність праці навіть окремих референтур, поганий зв'язок і недостатнє керівництво низинними клітинами з боку окремих членів Управи і референтур. В цьому ж вина і низинних клітин, що часто ведуть себе „по-отаманськи“, ігноруючи розпорядження ОПУЕ.

Неуформованість правного стану ОПУЕ, нестачість бюджету, відсутність належних працівників та ексекутиви до периферії — головні перешкоди до нормальної праці. Не меншими перешкодами у всій праці ОПУЕ та низинних клітин є намагання всю цю нашу громадську працю, що має честь носити харитативний (допомоговий) характер, стягнути на рейки групових інтересів.

За перевищення своїх компетенцій пленум висловив недовіря дотеперішньому голові ОПУЕ інж. Н-сві, зняв його з роботи та обрав нового голову проф. П-ду. Докомплектовано Управу ОПУЕ також новими особами замість вибулих.

Концерт у таборі

8-го червня в таборі ім. Лисенка в Ганновері з нагоди ювілею дитячої балетної студії відбувся концерт, організований силами студії під проводом М. Шуть. В програмі концерту виконано українські, польські, малярські та інші танки, а також кілька деклямацій.

Загалом концерт справив приємне враження на глядачів, що не шкодували нашим маленьким танцюристам бурхливих оплесків. По закінченні концерту, від імени таборової управи та жіночої організації складено щире подяку та роздано студійним подарунки.

ВО-ВА.

Коли ж буде відповідь?

Проводячи скринінги ще в грудні минулого року по таборах Штутгартської області, зокрема в повіті Леонберг, представники УНРРА запевняли позбавлених прав ДП, що найбільше, як через два місяці по апелії вони дістануть відповідь. Так говорили, так писали в часописах, так було і в різних інструкціях УНРРА.

Але не так сталося. Минуло півроку, як люди подали перші апелії, минуло два з половиною місяці, як подали аж до Франкфурту другі апелії, однак відповіді і досі нема, хоч там обіцяли, що справу терміново розглянуть.

Ми все ж таки сподіваємось дочекатись відповіді на апелії як не від УНРРА, то хоч від військової влади.

М. П-КИЙ.

Дні виняткових пригод

(Лист із бразилійського лісу)

Нашому кореспондентові пошастало розмовляти з одним українцем, який одержав листа з Бразилії. Подаємо витяги з того листа.

„Доїхали ми до Бразилії без особливих пригод. Правда, деяка частина людей хворіла мало приємною морською хворобою. В столиці Бразилії, Ріо де Женеїро, нас зустріли дуже привітно, так, як ми й не сподівалися. Зразу ж розмістили нас у готелі з повним утриманням. За цей час нам повелося добре роздивитися місто. Я не в силі описати яка це краса. Я бував у багатьох містах Європи, але нічого подібного ще ніде не зустрічав. Тутешні мешканці говорять, що Ріо де Женеїро є найкращим містом світу. І це, здається, правда.

За деякий час нас розмістили на роботу. За свої власним бажанням я попав до лісу. Перед виїздом нам дали розкладні намети, різний інструмент, а також харчі, гроші і все потрібне для життя в лісі. За кілька днів ми прибули на місце. Ліс я любив змалечку. Лише бразилійський ліс дуже відмінний від нашого. Протягом кількох годин ми збудували собі „село“. Серед квітучої тропічної природи забілили десятки наметів, загомоніли люди, залунала іскриста пісня. Ліс... відповів нам тим же. Гучно понеслися тисячі голосів невідомих для нас звірів і птахів. Ліс кипів життям. Була чудова погода.

Вночі ми полягали спати. Я заснув не надовго. Сурма вартового підняла всіх нас на ноги. То до нас завітали перші гості. Це були... мавпи. Гості сміяло гуляли серед наметів і поведилися цілком так, як колись ми при відвідинах зоологічного саду. Вони почували себе цілковитими господарями становища. Ми всі повибігали з наметів і зчинили такий галас і крик, що навіть мавпи полякалися. Уже від нашого виття вони мусли відступити. Ось так приємно минула перша ніч у бразилійському лісі.

Вдень до нас завітали інші гості. Прибув цілий гурт людей місцевого племені. Вони виглядали де-що дивно і їх одяг, що ми відразу

РОЗШУКИ

— Рідних та тих, що знають про них, просить писати Мальчевич Микола з Біловиха на адресу: Ganacker, Haidelfing b. Wallersdorf 13 b.

— Похила Івана, Лаврика Петра, й Олександра пошукує Похиль Харитина. Писати: Pfarrkirchen, Schwarze Bar.

— Волчанську Софію, Зубенку Олександра, Мартинівську Галину розшукує Зубенко Сергій. Писати: Friedrichshafen, Flakkaserne.

— Лавріненка Данила — 47 років, Лавріненка Миколу — 21 р., Лавріненка Івана — 19 р. — хто знає щось про їх долю просимо писати: Auskunfts-büro der vermisten Ukrainer in Deutschland, Heidenau bei Tostedt, Kreis Harburg.

— Брата Адамовича Йосипа, двоюрідного брата Язвінського Івана, знайомих Ніконовича Григорія, Іванова Івана розшукує Адамович Станіслав 26 р. писати: Adamowitsch S., Heidenau b. Tostedt, Kr. Harburg, DP-Camp.

— Родичів та знайомих — Мактаєва Марта. Писати: Passau, Sedanstr. 42.

— Батька Степана та матір Марію Касперович, брата Альбіна, сестер Юлію та Гелю із с. Замоша (Білорусь) — хто знає щось про їх долю писати: Jadwiga Kaspirowitsch Donuluk, Zubeckschlutup, DP-Camp, „Breitling“, Karlsruhestr. 13.

— Івана та Іоанна з роду Пахолок Мшуга. Фрузіна заміжня Сологуб з роду Мшуга, Зофія заміжня за Теофілем Клочко з роду Мшуга. Мілька заміжня за Василем Луциком з роду Мшуга. Всі вони з Виткова Нового та інших з роду Улян з с. Полове, нов. Радехів або з с. Розджалів, пов. Сокаль пошукує священник Укр. Гр.-Прав. Авт. Церкви з Канади: писати: Rev. E. S. Ulan, 261. Block, STE. Osnowa ONT. Canada.

зрозуміли, не був поштитий у крапках європейських крапців. Той одяг складався лише з пелюватої серветки спереду і такої самої серветки ззаду.

Вони довго й ласкаво „розмовляли“ з нами. Ми їм „відповідали“. Але, договоритися, ясна річ, ніяк не могли. Тоді, очевидно, ватажки того племені, попросили усіх нас розкрити роти. Ми виконали їхню прохання. Гості довго й уважно розглядали наші роти, наші зуби, і навіть наші язички. Потім почали показувати нам свої роззявлені роти, міцні, білі зуби й досить таки довгі язички. Врешті, ми зрозуміли, що люди цього племені ніяк не можуть збагнути, чому ми й вони, маючи цілком однакову будову рота, розмовляємо зовсім іншими мовами? Все ж, оглядом вони залишилися вдоволені. До речі, тут нахилився із сусідньої колонії один німець. Він негайно став перекладачем (дольметчером) між нами. Побіжно нашим гостям розповів про наші поневірвання під час війни і після неї. Взагалі бразилійський німець виявився зовсім путньою людиною, не те, що його земляки на батьківщині.

Цього ж дня нашим відважним кіннотчикам вдалося нав'язати зв'язок з німецькою колонією, що розташована кілометрів за 20 від нас.

Німці живуть дуже добре й культурно. Природа й праця дають їм усе. Їх надзвичайно потішила наша пригода з мавпами. Вони порадили нам спіймати кілька мавп, обсмалити їм хвости й пустити знову в ліс. Це — сказали — відб'є у всіх мавп охоту до дальших відвідин табору.

Операцію з мавпами виконали зразу — і, можна сказати, зразково — хвости обсмалити до останнього волоска. Справді, того ж дня мавпи десь позникали. На другий день ми почули в лісі якийсь рух і галас. Гадаючи, що то з великим підкріпленням повертаються осмалені мавпи, щоб тепер уже нам підсмалити хвости, ми вийшли їм назустріч з лопатами, з сокирами та заступами. На шастя — бій не відбувся, бо то були не мавпи, а наші друзі з місцевого населення. Вони пригнали нам у подарунок багато корів і овець, а також привезли меду, різної садовини тощо. Ми їх обдарували цигарками та вином і були дуже раді, що і в Бразилії, серед напівдикого племені знайшлася своєрідна „УНРРА“. Наші штукарі на кланках матерії понаписували літери УНРРА і ті „шільди“ (вбіски) причепили до серветок наших друзів, що викликало в останніх величезне захоплення. З тими „урівськими відзнаками“ вони і поїхали додому.

Взагалі тут можна непогано влаштуватися. Чекайте від мене другого, більш докладного листа.

(„Новина“ ч. 54, Ганновер)

Видавничка Спілка

„УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ“

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ

Головний редактор Ів. БАГРЯНИЙ.

Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи, а з приводу невміщених дописів листується лише в особливих випадках. — Дописи і листи в справах редакційних адресувати не окремим редакторам, а Редакції:

Redaktion «Ukrainische Wisti»

Neu-Ulm, Ludwigstraße 10.

Редактори приймають особисто в українському таборі Н. Ульму — Бльск «А», вил 8—12 год. щоденно, крім суботи.

Authorized by Information

Control Division

Druck: — Ukrainische Zeitung

Neu-Ulm — Ludwigstraße 10.